

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Timișoara (România) la data de 11 octombrie 2022 – SC Assofrutti Rom S.R.L / Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

(Cauza C-635/22)

(2023/C 24/36)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Timișoara

Părțile din acțiunea principală

Recurentă-reclamantă: SC Assofrutti Rom S.R.L

Intimate-pârâte: Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 17 din Directiva 2008/90/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe ⁽¹⁾ pot fi interpretate în sensul că interzic statelor membre să impună cerința parcurgerii procedurii de achiziții publice înainte de comercializarea materialului [Conformitas Agraria Communitatis (CAC)]?
- 2) Într-o situație ca cea din prezenta cauză, articolul 4 [alineatul] (10) din Regulamentul [nr.] 1303/2013 ⁽²⁾ coroborat cu dispozițiile articolului 39 [alineatul] (1) [literele] (a) [și] (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că se opune cerinței parcurgerii procedurii de achiziție publică stabilită prin PNDR 2014-2020 (versiunea a V-a)?

⁽¹⁾ JO 2008, L 267, p. 8.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 320).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 13 octombrie 2022 Compass Banca SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Cauza C-646/22)

(2023/C 24/37)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Compass Banca SpA

Intimată: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere caracterul său flexibil și imprecis, noțiunea de consumator mediu, în sensul Directivei 2005/29/CE ⁽¹⁾, înțeles ca un consumator normal informat și suficient de atent și de avizat nu trebuie formulată conform celui mai avansat nivel de cunoaștere și de experiență și, prin urmare, face trimitere nu numai la noțiunea clasică de *homo oeconomicus*, ci și la argumentele susținute de cele mai recente teorii privind raționalitatea limitată, care au demonstrat că persoanele acționează deseori reducând informațiile necesare prin decizii „nerezonabile”, în raport cu cele pe care le-ar lua o persoană în mod ipotetic atentă și avizată, argumente care impun necesitatea unui nivel mai ridicat de protecție a consumatorilor în cazul – tot mai des întâlnit în contextul dinamicilor moderne ale pieței – unui risc de influență cognitivă?
- 2) Poate fi considerată agresivă, în sine, o practică comercială în care, din cauza încadrării informațiilor (*framing*), o alegere poate apărea ca fiind obligatorie și fără alternative, ținând seama de articolul 6 alineatul (1) din directivă [...], potrivit căruia se consideră că este înșelătoare o practică comercială care, în orice fel, „inclusiv prin prezentarea generală”, induce sau poate induce în eroare consumatorul mediu?
- 3) Potrivit Directivei privind practicile comerciale neloiale, este justificată competența autorității naționale de concurență și de piață [odată constatat riscul unei influențe psihologice legate: 1) de starea de necesitate în care se află în mod normal solicitantul unei finanțări, 2) de complexitatea contractelor prezentate spre semnare consumatorului, 3) de concomitența ofertei combinate și 4) de termenele scurte acordate pentru subscrierea ofertei] de a prevedea o derogare de la principiul posibilității de a combina vânzarea de produse de asigurare și vânzarea de produse financiare care nu au legătură între ele, prin impunerea unui interval de șapte zile între semnarea celor două contracte?
- 4) În ceea ce privește această competență de sancționare a practicilor comerciale agresive, Directiva (UE) 2016/97 ⁽²⁾, în special articolul 24 alineatul (3) din aceasta, se opune adoptării de către Autoritățile Garante per la concorrenza ed il mercato (Autoritatea de Supraveghere a Concurenței și a Pieței) a unei măsuri în temeiul articolului 2 literele (d) și (j), al articolelor 4, 8 și 9 din Directiva 2005/29/CE și al reglementării naționale de transpunere, după respingerea unei cereri de acceptare a angajamentelor în urma refuzului unei societăți de servicii de investiții, în cazul vânzării unui produs financiar în combinație cu un produs de asigurare care nu are legătură cu cel dintâi – și în prezența unui risc de influențare a consumatorului asociat împrejurărilor speței, care pot fi deduse și din complexitatea documentației care trebuie examinată –, de a acorda consumatorului un *spatium deliberandi* de șapte zile între formularea ofertei combinate și semnarea contractului de asigurare?
- 5) Faptul de a considera drept practică agresivă simpla combinare a unui produs financiar cu unul de asigurare ar putea constitui un act de reglementare nepermis și nu ar conduce la impunerea în sarcina profesionistului (iar nu în sarcina AGCM, cum ar trebui să fie) a obligației (dificil de îndeplinit) de a demonstra că nu este vorba despre o practică agresivă contrară Directivei 2005/29/CE (cu atât mai mult cu cât directiva menționată nu permite statelor membre să adopte măsuri mai restrictive decât cele pe care aceasta le definește, nici chiar pentru a asigura un nivel mai ridicat de protecție a consumatorilor) sau, în schimb, o asemenea răsturnare a sarcinii probei nu există întrucât, pe baza unor elemente obiective, s-a stabilit că nu există un risc concret de influențare a consumatorului care are nevoie să obțină o finanțare în condițiile unei oferte combinate complexe?

⁽¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO 2005, L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260)

⁽²⁾ Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare) (JO 2016, L 26, p. 19).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 20 octombrie 2022 – Ente Cambiano Società cooperativa per azioni/Agenzia delle Entrate

(Cauza C-660/22)

(2023/C 24/38)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione